

[Landbrugsministeren.]

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte forslag til lov om tilskud til investeringer i landbrugets produktionsbygninger.

Lovforslaget er et led i den revision af landbrugslovgivningen, som ønskes foretaget på grundlag af regeringens overvejelser efter afgivelse af landbokommissionens 8. og 10. betænkninger. Lovforslaget har således sammenhæng med forslaget til revision af lov om landbrugsjendomme og navnlig med det forslag, som samtidig fremsættes om statens udlån til jordbrugs-mæssige formål.

Efter den hidtil gældende lovgivning om disse udlån har lån til bygningsinvesteringer kunnet opnås, når investeringerne skete i forbindelse med en jordsupplering. Muligheden for opnåelse af disse lavtforrentede statslån til bygningsinvesteringer i forbindelse med jordsupplering er i det nævnte lovforslag foreslået ophævet, bortset fra bygningslån ved jordfordeling i tilfælde af udflytning af ejendomme og ved oprettelse af gartnerier. Lån til jordsupplering er ved forslaget begrænset til 35 ha, dog med visse modifikationer.

På grund af de ugunstige indtjeningsmuligheder, der i 1960erne prægede landbrugerhvervet og navnlig påvirkede rentabiliteten af den animalske produktion, har der i flere år været en tilbagegang eller stagnation i nybyggeri og modernisering af landbrugets produktionsapparat, og der er nu et meget betydeligt investeringsbehov, som dels skyldes teknisk forældelse af den eksisterende bygningsmasse, dels den igangværende strukturudvikling mod færre driftsenheder.

De midler, der af statskassen siden 1958 har været stillet til rådighed for landbruget i medfør af loven om afsætning af danske landbrugsvarer, har haft til formål at fremme afsætningen af danske landbrugsvarer og derigennem bedre landbrugernes vilkår. I forbindelse med den nu foreslåede revision af den ovennævnte lovgivning er der opnået tilslutning fra landbrugets organisationer til, at der inden for rammerne af de beløb, der stilles til rådighed for landbrugets dispositionsfond gennem loven om afsætning af danske landbrugsvarer, bør afsættes midler, der direkte tager sigte på

at fremme investeringer i landbrugsbyggeri med animalsk produktion for øje.

Et af landbrugsministeriet den 2. februar 1971 nedsat udvalg har den 22. februar 1971 afgivet en beretning om udformningen af en tilskudsordning, hvis mål er at fremme hensigtsmæssigt landbrugsbyggeri, herunder navnlig staldbyggeri med tilhørende anlæg. Ordningen tager særlig sigte på fremme af ønskede investeringer ved ydelse af rentetilskud, men tilskudsordningen er i øvrigt ikke knyttet til forudsætning om konkret lånoptagelse til investeringerne.

Udvalgets beretning er trykt som bilag til lovforslaget.

Investeringsbehovet i staldbygninger frem til 1980 under forudsætning af uændret animalsk produktion er belyst i landbokommissionens 10. betænkning af 13. januar 1971 og i udvalgsberetningen af 22. februar 1971. I 1971-priser skønnes det samlede investeringsbehov at andrage knap 7 milliarder kr., svarende til et årligt investeringsbehov i staldbygninger til kvæg og svin på ca. 700 mill. kr. Der er imidlertid tale om et gennemsnitstal for hele perioden, og i de nærmeste år er det faktiske investeringsbehov i kvæg- og svinestalde skønnet ikke at ville overskride 500 mill. kr. om året.

Der er således tale om et meget betydeligt investeringsbehov. Det er regeringens opfattelse, at der også i fremtiden vil være afsætningsmulighed for en betydelig dansk produktion og eksport af animalske landbrugsvarer, og at det er samfundsmæssigt nødvendigt, at produktionsapparatet ikke alene opretholdes, men også udbygges og forbedres, således at landbruget kan bevare sin konkurrenceevne.

Lovforslaget tager sigte på at yde et bidrag hertil. Den effektive rente, der i de senere år har skullet betales for at kunne gennemføre investeringer, har haft en sådan højde, at landmændene har været tilbageholdende med at binde sig til investeringsudgifterne, fordi de kunne komme i den situation, at de forøgede indkomster, der gerne skulle være en følge af investeringen, ikke stod mål med investeringsudgifterne og navnlig vel ikke i de første år efter investeringerne.

Efter lovforslaget ydes der i indtil 10 år efter en investering et tilskud, der tjener til